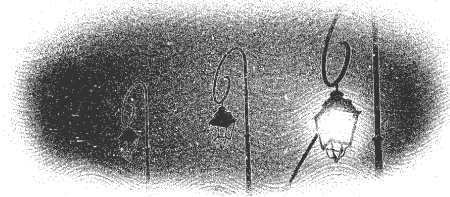

5. ΠΡΟΣΕΓΓΙΖΟΝΤΑΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και περιήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών, και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας, και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού.» Ματθαίον 4/δ' 23.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Λουκ. 4/δ' 16-19, 10/ι' 25-37, Ματθ. 5/ε' 13, Ησ. 2/β' 8, Ιωάν. 4/δ' 35-38, Ματθ. 13/ιγ' 3-9.

Ο Robert Louis Stevenson, συγγραφέας της περιπετειώδους ιστορίας «Το νησί των θησαυρών», ως παιδί ήταν φιλάσθενος και δεν μπορούσε να πηγαίνει τακτικά στο σχολείο. Οι γονείς του προσέλαβαν έναν δάσκαλο για να τον διδάξει και μία νταντά να τον φροντίζει. Ένα βράδυ που η νταντά του πήγε να τον ελέγξει, είδε ότι ο μικρός δεν ήταν στο κρεβάτι του αλλά στεκόταν στο παράθυρο κοιτάζοντας έντονα έξω. «Έλα να δεις», είπε ο Robert στη νταντά του. Η νταντά πλησίασε για να δει. Στο δρόμο υπήρχε ο φανοκόρος που άναβε τα φώτα του δρόμου. «Κοίτα», είπε ο Robert, «ένας άνδρας κάνει τρύπες στο σκοτάδι!» Margaret Davis, *Fear Not! Is There Anything Too Hard for God?* (Aspect Books, 2011), σ. 332. Είδαμε τι λέει η Παλαιά Διαθήκη για το πώς να βοηθάμε εκείνους που έχουν ανάγκη. Σήμερα, θα δούμε τι λέει η Καινή Διαθήκη μελετώντας τη ζωή του Ιησού. Μία από τις πιο γνωστές προτροπές του Ιησού είναι να γίνουμε «το φως του κόσμου» (Ματθ. 5/ε' 14), αντικατοπτρίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο Εκείνον που είναι το αληθινό φως του κόσμου (Ιωάν. 8/η' 12). Οι διδασκαλίες του Ιησού μάς παρέχουν σημαντικές οδηγίες για το πώς μπορούμε, με τη βοήθειά Του, να κάνουμε τρύπες στο σκοτάδι.

Κυριακή 24 Ιουλίου

Η ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ο Ιησούς, ο νεαρός διδάσκαλος από τη Ναζαρέτ, ήταν ιδιαίτερα δημοφιλής στην περιοχή της Γαλιλαίας (Λουκ. 4/δ' 15). Όταν μιλούσε, «εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδασχίν αυτού, διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς» (Μαθ. 7/ζ' 28,29). Ένα Σάββατο, ο Ιησούς διάβασε από το 61^ο κεφάλαιο του Ησαΐα τα δύο πρώτα εδάφια και σταμάτησε την ανάγνωση πριν τη φράση, «και ημέραν εκδικήσεως του Θεού ημών» (Ησ. 61/ξα' 2).

Διαβάστε Λουκ. 4/δ' 16-19. Πού ξανασυναντήσαμε αυτά τα λόγια; (δείτε Ησ. 61/ξα' 1,2.) Τι διακήρυξε ο Ιησούς διαβάζοντας αυτά τα εδάφια;

.....

.....

Όπως είδαμε, η φράση «ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του Κυρίου» ταυτίζεται με το Ιωβηλαίο έτος (δείτε Λευιτ. 25/κε'). Στην επίσκεψή Του αυτή στη Ναζαρέτ, ο Ιησούς αναφέρεται σε μία μεσσιανική περικοπή της Αγίας Γραφής και βεβαιώνει τους ακροατές ότι, «σήμερον επληρώθη η γραφή αύτη εις τα ώτα υμών» (Λουκ. 4/δ' 21). Σ' αυτό το κήρυγμα φανερώνεται ως ο Χρισμένος που φέρνει τα καλά νέα στους φτωχούς, ελευθερία στους δεσμίους, φως στους τυφλούς, απελευθέρωση στους καταδυναστευμένους, και ιωβηλαία αποκατάσταση. Αυτή η λίστα περιγράφει καλά την επίγεια διακονία Του που εστίαζε ιδιαίτερα στην διδασκαλία, την θεραπεία, και την διακονία ανθρώπων με ανάγκες.

Γιατί δεν ολοκλήρωσε ο Ιησούς την πρόταση στο Ησ. 61/ξα' 2;

.....

.....

Πιθανόν ο Ιησούς να μην αναφέρθηκε στη φράση «και ημέραν εκδικήσεως του Θεού ημών», γιατί δεν ήθελε να συνδεθεί η διακονία Του με την άποψη που επικρατούσε εκείνη την εποχή ότι ο Μεσσίας θα ελευθέρωνε το Ισραήλ υποτάσσοντας τους κατακτητές. Αυτή η άποψη ήταν λανθασμένη και δυστυχώς απέτρεψε πολλούς Ισραηλίτες από το να αντιληφθούν την πραγματική διακονία Του. Αντιθέτως, ο Ιησούς εστίασε στο τι μπορούσε να κάνει για εκείνους που Τον χρειάζονταν, ανεξάρτητα από την πολιτική κατάσταση της εποχής.

ΣΚΕΨΗ: Τι καταλαβαίνουμε από τον τρόπο που ανακοίνωσε ο Ιησούς τη διακονία Του; Τι μπορούμε να διδαχθούμε από την έμφαση που δίνεται στα έργα που πρέπει και εμείς να κάνουμε;

Δευτέρα 25 Ιουλίου

ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΟΥ

Λουκάν 10/ι' 27

Διαβάστε Λουκ. 10/ι' 25-37. Τι μήνυμα υπάρχει για εμάς όσον αφορά το θέμα της βοήθειας σε εκείνους που έχουν ανάγκη;

.....
.....
.....

Ο νομικός ήξερε πως όλες οι εντολές είχαν να κάνουν με την ολοκληρωτική αγάπη προς τον Θεό και την αγάπη στον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Ωστόσο, παρέμενε η εξής ερώτηση, «Ποιος είναι ο πλησίον μου;»

Ο νομικός ήθελε από τον Ιησού να ξεκαθαρίσει το θέμα, δεδομένου ότι εκείνη την εποχή πλησίον θεωρούνταν μόνο οι ομοεθνείς. Η παραβολή του Ιησού δίνει μία εντελώς διαφορετική έννοια. Πλησίον μας είναι ο κάθε άνθρωπος που έχει ανάγκη. Πλησίον γίνεσαι όταν καλύπτεις τις ανάγκες του συνανθρώπου σου. Ο ιερέας και ο Λευίτης ενδιαφέρονταν περισσότερο να μη μολυνθούν, και να προστατέψουν έτσι τα ιερά τους καθήκοντα. Χρησιμοποίησαν την θρησκεία ως δικαιολογία για να μην κινδυνέψουν προκειμένου να βοηθήσουν κάποιον που πολύ πιθανόν να μην ήταν σε θέση να τους ανταποδώσει.

Σε αντίθεση, ο Σαμαρείτης είδε τον πληγωμένο αυτόν «αλλοεθνή» και «εχθρό» ως πλησίον του, και με έλεος κάλυψε τις ανάγκες του βάζοντάς τες πάνω από τις δικές του. Αντί να αναρωτιόμαστε, «Ποιος είναι ο πλησίον μου;» πρέπει να σκεφτόμαστε, «Ποιος θα γίνει πλησίον στους καταδυναστευμένους;» Δεν έχει σημασία το ποιος είναι: οποιοσδήποτε βρίσκεται σε ανάγκη, πρέπει να βοηθηθεί!

«Ο Θεός δεν αναγνωρίζει διάκριση εθνικότητας, φυλής ή κοινωνικής τάξης, επειδή είναι δημιουργός όλων των ανθρώπων. Με βάση τη δημιουργία, οι άνθρωποι ανήκουν σε μία οικογένεια και το γεγονός της λύτρωσης κάνει όλους ένα. Ο Χριστός ήλθε να κατεδαφίσει κάθε μεσότοιχο και ν' ανοίξει κάθε διαμέρισμα του ναού, ώστε κάθε ψυχή να έχει ελεύθερη πρόσβαση στο Θεό. Η αγάπη Του είναι τόσο πλατιά, τόσο βαθιά, τόσο ολοκληρωμένη, που εισχωρεί παντού.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 302.

ΣΚΕΨΗ: Ποιες προκαταλήψεις μπορεί να σας εμποδίζουν να δείτε ποιος είναι πλησίον σας;

Τρίτη 26 Ιουλίου

«ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ ΤΟ ΑΛΑΣ ΤΗΣ ΓΗΣ»

Ματθαίον 5/ε' 13

Σε αυτή την περικοπή ο Ιησούς καλεί τους ακολούθους Του να γίνουν το «αλάτι» που έχει την ιδιότητα να κάνει τη διαφορά. Η εκκλησία είναι η «αλατιέρα» που περιέχει το αλάτι της γης. Με ποιον πρέπει εμείς, ως αλάτι, να αναμιχθούμε; Μπορείτε να καταλάβετε καλύτερα την απάντηση σ' αυτήν την ερώτηση εάν γεμίσετε μία ψωμιέρα μόνο με αλάτι και μία άλλη ψωμιέρα με ψωμί που ως συστατικό του έχει το αλάτι. Στην πρώτη ψωμιέρα το αλάτι είναι το μοναδικό υλικό, δεν είναι νόστιμο και σίγουρα δεν μπορεί να καταναλωθεί μόνο του. Στη δεύτερη ψωμιέρα το αλάτι είναι ένα υλικό της συνταγής αναμιγμένο με διαφορετικά υλικά, δίνοντας έτσι νοστιμιά σε ένα καρβέλι ψωμί που διαφορετικά θα ήταν άνοστο. Το αλάτι κάνει καλό όταν αναμιγνύεται με άλλα υλικά. Το ίδιο ισχύει και με τους Χριστιανούς. Τίποτα δεν θα γίνει εάν καθόμαστε αναπαυτικά στην εκκλησία, την «αλατιέρα». Υπάρχει ένα σημαντικό σημείο που δεν πρέπει να προσπεράσουμε και αυτό είναι ο τρόπος ζωής μας. Το θέμα δεν είναι μόνο το τι δεν κάνουμε, αλλά και το τι πρέπει να κάνουμε. Τι πρέπει να κάνουμε λοιπόν για την κοινωνία μας και γι' αυτούς που έχουν ανάγκη;
Διαβάστε Ματθ. 5/ε' 13. Πώς μπορεί το αλάτι να χάσει την γεύση του;

.....
.....
«Αλλά όταν οι Χριστιανοί έχουν μόνο το όνομα, είναι σαν το αλάτι που έχασε τη γεύση του. Δεν ασκούν επιρροή για το καλό επάνω στον κόσμο». Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 277.

Ας επιστρέψουμε λίγο στο συσχετισμό με τη συνταγή. Όπως είδαμε εάν έχουμε μόνο αλάτι αυτό δεν είναι καλό. Για την ακρίβεια το πολύ αλάτι στην διατροφή βλάπτει. Το αλάτι πρέπει να αναμιχθεί και με άλλα υλικά. Εάν είμαστε σαν τον κόσμο δεν θα κάνουμε την διαφορά. Δεν θα έχουμε τίποτα να προσφέρουμε. Και τι μας λέει ο Ιησούς ότι συμβαίνει τότε; Ωστόσο, όταν έχουμε την αγάπη του Χριστού θα θέλουμε να συναναστρεφόμεστε με τους ανθρώπους και να έχουμε θετική επιρροή στη ζωή τους, οδηγώντας τους σ' αυτό που έχει πραγματικά σημασία: στη σωτηρία του Χριστού.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Δευτ. 12/β' 30, 31/λα' 20, Ησ. 2/β' 8. Για ποιον κίνδυνο μας προειδοποιούν αυτά τα εδάφια και πώς μπορούμε να είμαστε προσεκτικοί ώστε να μην πέσουμε σ' αυτήν την παγίδα;

Τετάρτη 27 Ιουλίου

ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΓΕΩΡΓΟΙ

Διαβάστε Ιωάν. 4/δ' 35-38. Τι μας λέει εδώ ο Ιησούς για τα βήματα που χρειάζεται να κάνουμε στην προσέγγιση ψυχών;

.....
Το έργο του γεωργού είναι πολύπλευρο. Υπάρχουν πολλές γεωργικές εργασίες που πρέπει να γίνουν πριν τον θερισμό, για να είναι επικερδής (Ματθ. 9/θ' 35-38). Στον αγρό του Κυρίου δεν χρειάζονται μόνο θεριστές. Είναι δυνατόν κάποιος γεωργός να πει, «Έφτασε η ώρα του θερισμού γι' αυτό ας ξεκινήσω τη σπορά»; Ο θερισμός γίνεται ευκολότερα μετά από όλη τη διαδικασία της γεωργίας. Μία από τις γεωργικές ασχολίες είναι και η προετοιμασία του εδάφους, γιατί όλα τα μέρη δεν είναι καλό έδαφος. (Διαβάστε Ματθ. 13/ιγ' 3-9.) Τι μπορεί να κάνει η εκκλησία σας για να μαλακώσει το «σκληρό έδαφος» και να αφαιρέσει τις «πέτρες» και τα «αγκάθια» που υπάρχουν στην περιοχή σας;

.....
Υπάρχουν εργάτες που έχουν κάνει όλες τις σκληρές γεωργικές εργασίες πριν τον θερισμό, και άλλοι που θερίζουν τα οφέλη της δικής τους δουλειάς. Ορισμένες φορές δίνουμε περισσότερη έμφαση στον θερισμό παρά στην προετοιμασία. Αυτό όμως δεν είναι σωστό. Το έδαφος πρέπει να προετοιμαστεί πολύ πριν την άφιξη του ευαγγελιστή που θα κηρύξει με την ελπίδα να θερίσει. Καλό είναι να εξετάσουμε την διαδικασία για την γεωργία: δοκιμή εδάφους, προετοιμασία/καλλιέργεια εδάφους, σπορά, πότισμα, λίπασμα, αντιμετώπιση εντόμων, αναμονή, θερισμός, και διατήρηση του θέρους. Ο θερισμός είναι απλώς ένα μέρος της όλης διαδικασίας. Στην εκκλησία, η «γεωργική» διαδικασία μπορεί να συμπεριλάβει την δοκιμή εδάφους μέσα από έρευνες που μπορούν να γίνουν για να εντοπιστούν οι ανάγκες της περιοχής καθώς και μέσα από συναντήσεις με τους υπευθύνους του δήμου. Μπορεί να γίνει προετοιμασία εδάφους καλύπτοντας τις ανάγκες που υπάρχουν, σπορά μέσα από σεμινάρια, Βιβλικές μελέτες και τη συγκρότηση μικρών ομάδων, και προσευχή για βροχή – το Άγιο Πνεύμα. Λίγες ψυχές έρχονται στον Χριστό με μία αποκάλυψη. Πρέπει να τους θρέψουμε με περισσότερες αλήθειες, αυξάνοντας έτσι την πιθανότητα να αποτελούν μέρος του θερισμού. Εάν βασιζόμαστε σε περιστασιακά γεγονότα τότε είναι πολύ πιθανόν αυτά τα νέα φυτά να μην αντέξουν μέχρι τον θερισμό.

ΣΚΕΨΗ: Ποιος πρέπει να είναι ο ρόλος σας στην όλη διαδικασία για τη σωτηρία ψυχών;

Πέμπτη 28 Ιουλίου

ΙΔΡΥΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Διαβάστε Ματθ. 10/1' 5-10. Γιατί έστειλε ο Ιησούς τους μαθητές Του στα γύρω χωριά χωρίς εφόδια;

.....
Φαίνεται παράξενο το ότι ο Ιησούς έστειλε τους μαθητές Του να ευαγγελίσουν με τόσα λίγα εφόδια για την συντήρησή τους. Προφανώς ο Ιησούς ήθελε οι μαθητές Του να μάθουν να εξαρτώνται από τον Θεό, και να συνειδητοποιήσουν πόσο σημαντική είναι η δημιουργία φιλικών σχέσεων με τους κατοίκους. Οι άνθρωποι της περιοχής θα εκτιμούσαν το έργο τους και θα τους στήριζαν.

Η τοπική αποστολή ζήτησε από τον ποιμένα Frank να ιδρύσει μία εκκλησία σε μία μεγάλη πόλη όπου δεν υπήρχαν καθόλου Αντβεντιστές. Και αυτό χωρίς καμία χρηματική υποστήριξη. Με τη βοήθεια ενός χάρτη έθεσε τα όρια της περιοχής στην οποία θα εργαζόταν και μελέτησε τα στοιχεία των ανθρώπων της περιοχής. Έπειτα, στάθμευσε στο πιο πολυσύχναστο σημείο και πήγαινε από μαγαζί σε μαγαζί ρωτώντας πώς είναι η ζωή εκεί. Επισκέφθηκε τον δήμο, επαγγελματικούς φορείς και άλλες κοινωνικές υπηρεσίες, και ρώτησε για τις ανάγκες της περιοχής. Απέκτησε φίλιες με κάποιους κάτοικους οι οποίοι τον προσκάλεσαν στη δημοτική λέσχη. Εκεί γνώρισε και άλλους που τον βοήθησαν να νοικιάσει έναν χώρο. Τα μέλη της λέσχης τού έδωσαν χρήματα για να αγοράσει τα απαραίτητα ώστε να διαμορφώσει τον χώρο για κοινωνική υπηρεσία. Από τις συναντήσεις που είχε με τους τοπικούς παράγοντες κατάλαβε πως η κοινότητα χρειαζόταν βοήθεια στον τομέα της υγείας. Έτσι, ο ποιμένας έφερε μαζί του μία ομάδα εθελοντών που διοργάνωσαν προγράμματα σχετικά με την υγεία. Υπήρχε ένα μικρό ποσό συμμετοχής προκειμένου να καλυφθούν τα έξοδα. Μετά από λίγο ξεκίνησε μία τάξη Σχολής Σαββάτου στην οποία παρευρέθηκαν κάποιοι κάτοικοι. Ο ποιμένας Frank κατάλαβε πως ο καλύτερος τρόπος για να ξεκινήσεις μία εκκλησία είναι πρώτα να ξεκινήσεις μία διακονία που θα καλύψει τις ανάγκες της τοπική κοινωνίας – και μέσα από την διακονία να ξεκινήσεις την εκκλησία. Από αυτήν την διακονία του ποιμένα ιδρύθηκε μία εκκλησία που σήμερα έχει 140 μέλη. Η ιστορία του ποιμένα Frank μας δείχνει τι γίνεται όταν ακολουθούμε τις οδηγίες του Ιησού για την προσέγγιση ψυχών. Πώς εφαρμόσε ο Ιησούς τις διδασκαλίες Του για την διακονία; Την ερχόμενη εβδομάδα θα μελετήσουμε τη μέθοδο διακονίας του Χριστού που «χορηγεί πραγματική επιτυχία για την προσέγγιση των ανθρώπων». Ε. Χουάιτ, Ζ.Υ. σ. 109.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Μαθθ. 7/ζ' 12, 23/κγ' 23, 25/κε' 31-46, Μαρκ. 4/δ' 1-34, 6/ζ' 1-13, Λουκ. 6/ζ' 36, 11/ια' 42, 12/ιβ' 13-21, 14/ιδ' 16-24, 16/ις' 13, 18/ιη' 18-27, 19/ιθ' 1-10, Ιωάν. 10/ι' 10, 12/ιβ' 8, 17/ιζ' 13-18. Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 611-616.

«Εάν η εκκλησία δεν είναι φως του κόσμου, θα είναι σκοτάδι.» Ε. Χουάιτ, Signs of the Times, 11 Σεπτεμβρίου 1893.

Αυτή είναι μία συγκλονιστική σκέψη. Μου θυμίζει τα λόγια του Ιησού, «Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει» (Μαθθ. 12/ιβ' 30). Ο Ιησούς το λέει ξεκάθαρα: δεν υπάρχει ουδέτερη ζώνη στη Μεγάλη Διαμάχη. Ή είμαστε με τον Χριστό ή με τον Διάβολο. Εάν έχουμε φως και δεν το αξιοποιούμε, στην πραγματικότητα κάνουμε ακριβώς το αντίθετο. Κληθήκαμε να είμαστε το φως του κόσμου, εάν δεν είμαστε φως, είμαστε σκοτάδι. Παρότι το περιεχόμενο είναι διαφορετικό, η αρχή πίσω από αυτό είναι ίδια, «Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον;» (Μαθθ. 6/ζ' 23). Ίσως όλα αυτά εμπερικλείονται στα λόγια, «Όστις όμως μη γνωρίσας έπραξεν άξια δαρμών, θέλει δαρθή ολίγον· εις πάντα δε, εις τον οποιόν εδόθη πολύ, πολύ θέλει ζητηθή παρ' αυτού, και εις όντινα ενεπιστεύθη πολύ, περισσότερον θέλουσιν απαιτήσει παρ' αυτού» (Λουκ. 12/ιβ' 48).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Με ποιον τρόπο πρέπει να αναμιχθούμε με τον κόσμο στην προσέγγιση των ψυχών; Πώς μπορούμε να βρούμε την σωστή ισορροπία στο να αναμιχθούμε με τον κόσμο κάνοντας το καλό, χωρίς να επηρεαστούμε αρνητικά από αυτόν;
2. Πολλά κοινωνικά θέματα έχουν άμεση σχέση με την πολιτική. Ενώ δεν μπορούμε, ως ένα βαθμό να αποφύγουμε την ανάμιξη μας, τι μπορούμε να κάνουμε για να κρατηθούμε όσο το δυνατόν πιο μακριά; Υπάρχουν περιπτώσεις που πρέπει να αναμιχθούμε στην πολιτική για να υπηρετήσουμε καλύτερα την κοινωνία; Εάν ναι, πώς μπορούμε να το επιτύχουμε χωρίς να συμβιβάσουμε τα πιστεύω μας;